

Σκέψεις - προβληματισμοί ενός αποδήμου Έλληνας

κα Σακελλαροπούλου,

Μεγίστη τιμή να απευθύνεται τις εις τὸ ὕψιστον πρόσωπον τῆς πατρίδος. Δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας τῆς ἀλλοδαπῆς ἡ πατρίς ἐκπροσωπεῖται διὰ συμβόλων, πλεῖστα τῶν ὁποίων διαθέτομεν ἅπαντες καὶ χρησιμοποιοῦμεν εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν, ὡς:

- **τῆς σημαίας**, *μη ὀρατῶν πλέον εἰς τὸ ὕψιστον γραφεῖον τῆς πατρίδος.*
- **τῶν συμβόλων**, καὶ τὶ πλέον συμβολικὸν τῶν «**ὄπλων**» τοῦ ἀγῶνος ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος, *μη ὀρατῶν πλέον εἰς τὸ ὕψιστον γραφεῖον τῆς πατρίδος.*
- **τῶν ἔργων τέχνης**, ἐὰν ἐνοχλεῖται τις ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ καθιερωμένου ὄρου «**εἰκόνων**», ὁ ὁποῖος εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐτυμολογεῖται ὡς: «τὸ ἐν κατόπτρῳ ὁμοίωμα, ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος», ἥτις, εἴτε ἀρέσει εἴτε ὄχι, ἀναπαριστᾷ τὴν πίστην τῶν ἀγωνιστῶν τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἔθνους οἵτινες προσέφεραν τὸ αἷμα τῶν ἀγωνιζόμενοι «...**διὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν Πίστην τὴν Ἁγίαν καὶ τῆς Πατρίδος τὴν Ἐλευθερίαν...**»· σύμβολα ἀρρήκτως συνδεδεμένα πρὸς τοὺς ἀγῶνας τοῦ ἔθνους· σύμβολα ἐμπεποτισμένα δι' αἷματος τὸ ὁποῖον, ἀνεξαρτήτως θρησκευτικῆς ἢ μὴ πίστεως ἡμῶν τῶν μεταγενεστέρων, ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἐπότισεν καὶ ἀνέδυσεν τὸ ἀναφυὲν κράτος τῆς Ἑλλάδος. Πίστις ὀρθὴ ἢ ἐσφαλμένη, πρὸς χάριν τῆς ὁποίας σήμερον νεοέλληνες τινες ἀπολαμβάνουν «αὐτονόητα» ἀγαθὰ ὡς τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου, κάποιοι δὲ ἐλάχιστοι χηρίζονται ἀξόδως «**ἀνώτατοι ἄρχοντες**» τῆς πατρίδος καὶ ἀπολαμβάνουν ἐκ τῶν βλαστῶν ἐκείνου τοῦ αἵματος, ἐκείνων τῶν πυρποληθεισῶν εἰκόνων τῆς Μεγίστης Λαύρας, μνημονευομένης ὡς ἐλαχίστου παραδείγματος.
- τῆς «**ἐκκλησίας**» τῆς διασπορᾶς ἥτις ἐτυμολογεῖται ὡς «συνέλευσις τῶν πολιτῶν τακτικῶς συγκαλουμένων, νομοθετικὴ συνέλευσις, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν ἀπλοῦν σύλλογον», ὅπου ἅπαντες οἱ, πιστεύοντες καὶ μὴ ἀπόδημοι, πλὴν πάντοτε Ἕλληνες, προστρέχομεν πρὸς ἐκκλησιασμόν, ἄλλοι θρησκευτικὸν καὶ ἕτεροι κοινωνικὸν ἅμα τε καὶ ἐθνικὸν, μετὰ τῶν συμπατριωτῶν μας καὶ δὴ μετὰ τῆς ἐκτὸς πατρίδος γαλουχουμένης Ἑλληνικῶς νεολαίας. Ἐὰν ἡ πατρίς ἀντέχει τὴν ὀργάνωσιν ἐτέρου τύπου ἐκκλησιῶν εἰς ἅπαντα τὰ μήκη καὶ πλάτη τῆς χθονὸς, μετὰ δυνατότητος ἀπηχίσεως εἰς τὸν ἀπόδημον Ἑλληνισμόν ὡς ἡ παροῦσα ἐκκλησία, καλεῖται νὰ τὸ πράξῃ, πλὴν μέχρι τότε, ὀφείλει νὰ σεβασθῇ καὶ ἀξιοποιήσῃ ὅ,τι ὑπάρχει.
- Τέλος δὲ, πλὴν πρώτιστα, διὰ τῆς **ἀνακρούσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Ὑμνου**, καὶ ἐπειδὴ οὐχ ὑπάρχουσιν διαθέσιμα «ὀρχήστρα» καὶ δὴ στρατιωτικαὶ εἴτε εἰς περιόδους πανδημίας ἢ μὴ, ἀρκούμεθα εἰς τὴν χρῆσιν μίας ἠχογραφήσεως τοῦ

Ἐθνικοῦ Παιᾶνος, συνολικοῦ κόστους μερικῶν εὐρῶ, πλὴν καὶ τοῦτον τὸ μέσον ἐξέλειψεν κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπίσημον τελετὴν ἐπὶ τῇ δοξολογίᾳ τῆς 1^{ης} τοῦ νέου σωτηρίου ἔτους 2021.

Μένομεν ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν, ὡς ἀπόρρῆει ἐκ κάποιων γραμμῶν τοῦ κειμένου φέροντος τὸν τίτλον «Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος», ὅτι ὁ ἀνώτατος ἄρχων τῆς πατρίδος ὑποχρεοῦται οὐχὶ μόνον εἰς τὴν προστασίαν τῶν προαναφερθέντων συμβόλων, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀκτινοβολίαν τῶν ἰδανικῶν τοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποδήμους Ἕλληνας, ἀλλὰ καὶ πρὸς σύμπασαν τὴν ὑδρόγειον, οὐχὶ ἀφρῶνος ὡς πρᾶττει γείτων ὁμόλογος, οὐχὶ ὅμως καὶ δι' ἀποκαθηλώσεως ἀκόμη καὶ αὐτῶν τῶν θεμελειωδῶν συμβόλων τοῦ ἔθνους.

Ἡ ὑπερεβδομηκονταετῆς ἐμπειρία τοῦ γράφοντος μετὰ θλίψεως βεβαιοῖ ὅτι, ἐν Ἑλλάδι, ὁ τίτλος τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος δὲν ἀποκτᾶται κατόπιν πρὸς τοῦτο ἐπιμόνων προσπαθειῶν, ἀγῶνων τε καὶ θυσιῶν, ἀλλὰ ἀποδίδεται ὡς ἀποτέλεσμα «πολιτικῶν συγκυριῶν» καὶ συνιστᾷ ἀποτέλεσμα πολιτικῆς ἐπιλογῆς τῆς ἐκάστοτε κυβερνώσης πολιτικῆς παρατάξεως ἀποβλεπούσης, κατὰ κανόνα, εἰς τήρησιν πολιτικῶν ἰσορροπιῶν.

Ἐκεῖθεν, ἐναπόκειται εἰς τὸν ἐκάστοτε ἐπιλεγέντα καὶ χρησθέντα ἀνώτατον ἄρχοντα νὰ κερδίσῃ δι' ἔργων καὶ ἡμερῶν τὰς ὁποίας καταγράφει εἰς τὴν πορείαν του, τὸν ἐπιβεβλημένον σεβασμὸν τῶν Ἑλλήνων, ἀπανταχοῦ τῆς χθονός, τὸν ὁποῖον ὀφείλομεν ἀποδίδοντες πρὸς τὸν ἐκάστοτε ἀνώτατον ἄρχοντα τῆς πατρίδος, θεσμικῶς προσωποποιῶντος τὴν ἔννοιαν τῶν ἰδανικῶν αὐτῆς.

Διερωτῶμαι διατὶ ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες δὲν παραδειγματιζόμεθα ἐκ τοῦ τρόπου καταστροφῆς τῶν ὑλικῶν τε καὶ πνευματικῶν μνημείων τῶν προγόνων μας, τοὺς ὁποίους ἀδιαιλίπτως ἐπικαλούμεθα καὶ δὲν ἀντλοῦμεν γνῶσιν ἐκ τῆς δραματικῆς αὐτῆς ἱστορικῆς πραγματικότητος. Διατὶ ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες συμβάλλομεν οἰκιοθελῶς, καὶ δὴ ἐξ ἀνωτάτων βαθμίδων, εἰς τὴν δολοφονίαν τοῦ Ὁμήρου (Hanson Victor Davis, Heath John);

Εὐχομαι ὅπως κατὰ τὴν προσεχῆν εὐκαιρίαν, ἀπευθυνθῶ πρὸς τὴν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας τῆς Ἑλλάδος καὶ οὐχὶ πρὸς τὴν κα Σακελλαροπούλου.

Ἰωάννης Καραδημητρόπουλος

ἀπόδημος Ἕλληνας